

מ"ת 1612/05/14 - גאמיל דנפירי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

01 ינואר 2015

מ"ת 1612-05-14 מדינת ישראל נ' אביתן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 3267/14

בפני כב' השופט נסר אבו טהה
המבקש גאמיל דנפירי ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש
נגד מדינת ישראל
המשיבה ע"י ב"כ עו"ד לימור הלל

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיות חסויות לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, ביחס לתעודת החיסיון שנחתמה ביום 05.06.2014 על ידי השר לביטחון הפנים יצחק אהרונוביץ - במסגרת הבקשה עותר המבקש לחשוף, ראשית- את זהות המקורות לדוחות הידיעה שמספריהם מפורטים בטבלה שכותרתה "נספח א'" בתעודות החיסיון בת"פ 14-03-39818, לרבות פרטים נוספים, כמפורט בטבלה, המהווה חלק בלתי נפרד מתעודת החיסיון; שנית- חומרי החקירה המסומנים בתעודת החיסיון נד' 1, נד' 2, נד' 3, נד' 4, מב' 1, מב' 2, בש' 1, במ' 1 - במ' 10, וכן במ' 12 - במ' 18, וכן חומרי חקירה המסומנים א' 1, בתעודת החיסיון. לחילופין, לקבל כותרת המסווגת את סוג המסמך החסוי; שלישית- קבלת הבקשות והצווים שהוגשו לבית המשפט המחוזי לשם ביצוע האזנת הסתר במסגרת פרשייה זו.

2. כנגד המבקש (נאשם 2 לכתב האישום) ושלושה אחרים (יגאל אביתן, יצחק וקנין, לאון בגיב, הוגש כתב אישום המייחס להם לכאורה ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון לייבוא סם מסוכן).

בכתב האישום נטען, בתמצית, כי בראשית שנת 2014, קשרו המשיבים עם ירון אלהרר (להלן: "ירון"), אזרח ישראלי אשר שהה במועדים הרלוונטיים לכ"א בפרגואוי, קשר לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות מסחרית, מפרגואוי לישראל, דרך ברזיל ומצרים (להלן: "הקשר" ו"הסם"). במסגרת הקשר, החליטו המשיבים 1, 2 ו-4 לטוס לפרגואוי ולפגוש שם את ירון. לשם כך ביום 13/1/14 יצא המשיב 2 מהארץ וטס לפרגואוי, וביום 15/1/14 יצאו המשיבים 1 ו-4 מהארץ וטסו אף הם לפרגואוי. המשיב 1 יצא מהארץ כשהוא עושה שימוש בדרכונו של אחר- ליאור בן סימון. בהגיעם לפרגואוי פגשו המשיבים 1, 2 ו-4 בירון, והארבעה המשיכו בביצוע פעולות שונות לקידום הקשר. ביום 26/1/14, שב המשיב 2 לארץ, וביום 28/1/14 שבו המשיבים 1 ו-4 לארץ, כאשר המשיב 1 עושה שוב שימוש בדרכונו של ליאור. בנמל התעופה בן גוריון, עם שובם של המשיבים 1 ו-4 ארצה, הם עוכבו על ידי שוטרים ונערך עליהם חיפוש חיצוני. המשיב 1 התייצב בכזב בפני השוטרים כליאור.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, במועדים שאינם ידועים למאשימה במדויק, לצורך ביצוע עסקת הסם, העביר המשיב 1 לפרגוואי כספים, בעצמו או באמצעות אחרים, ובין היתר כספים שקיבל לצורך כך מהמשיב 2 ו- 3. לאחר מספר דחיות בהעברת הסם, איתר ירון בלדר מפרגוואי בשם Episcanio Chaves Lugo (להלן: "הבלדר"), על מנת שיעביר את הסם במשקל של 2 ק"ג, מפרגוואי למצרים דרך ברזיל ולונדון. על פי התכנון, הבלדר יפגוש במצרים אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה וימסור לו את הסם, על מנת שזה יעבירו לישראל. לשם כך, נרכש עבור הבלדר כרטיס טיסה למצרים לתאריך 9/2/14 והוזמן עבורו חדר במלון במצרים. במקביל, ביום 8/2/14, מסר ירון למשיב 2 את שמו של הבלדר ואת הטלפון של המלון בוא הוא אמור לשהות במצרים. ביום 9/2/14, איחר הבלדר להגיע לטיסה, ועל כן העברת הסם לא יצאה אל הפועל. בהמשך, הוחלף כרטיס הטיסה של הבלדר לכרטיס טיסה אחר, מברזיל למצרים דרך לונדון, ליום 11/2/14. בנוסף הוזמן עבורו חדר בבית מלון בקהיר-מצרים למשך שלושה ימים, שם היה אמור לחכות לאדם שיגיע אליו וייקח ממנו את הסם ויעבירו לישראל. לשם כך, הבלדר צויד במזוודה עם תא כפול שהכיל 2.075 ק"ג של הסם, בכרטיס טיסה, בכרטיס ויזה ובאישור הזמנת המלון. ביום 11/2/14 בשעה 11:00 (שעת ברזיל), הגיע הבלדר אל שדה התעופה הבינלאומי בפארה שבברזיל כשהוא מחזיק במזוודת הסם וביקש לעלות לטיסה. בעקבות מידע מוקדם, הבלדר נעצר בשדה התעופה ובחיפוש שנערך על ידי משטרת ברזיל, התגלה הסם.

3. בתאריך 01.06.2014, לאחר שקבעתי דבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר, הוריתי על מעצרו של המבקש ויתר הנאשמים עד תום ההליכים. ערר שהוגש לבית המשפט העליון נדחה (ראה החלטה מפורטת מיום 01.06.2014).

4. נימוקי העתירה בתמצית

לשיטת העותר, ראיות המשיבה מבוססות, בין היתר, על מידע מודיעיני החסוי בתעודת החיסיון. הודגש ונטען, כי המקור הוא "הראש" שעמד מאחורי כל התכנון למעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום, וזיקתו למעשים מהותית. עוד נטען, כי קיים ביסוס לתזה זו מחומר החקירה ובעיקר תמלילי האזנות הסתר שחלקם נמסר לעיון ההגנה. לצד הטיעונים והנימוקים שנטענו במעמד הצדדים, נטענו טענות נוספות במעמד ב"כ המבקש בלבד, וזאת כדי לא לחשוף את קו ההגנה של המבקש בשלב זה. ב"כ המבקש הפנה לפסיקה התומכת בגישתו - ע"פ 459/95, עלי אבו רמדאן נ' מדינת ישראל.

5. ב"כ המשיבה מנגד, עתרה לדחות את הבקשה ולהותיר את החיסיון על כנו, שכן לשיטת המשיבה אין בחשיפת הראיות החסויות כדי לסייע להגנתו של המבקש. עוד נטען לשיטת ב"כ המשיבה, כי המקור אינו מעורב במעשים המיוחסים למבקש. אשר לבקשה ביחס למתן כותרות למסמכים המסומנים נד' 1, נד' 2, נד' 3, נד' 4, מב' 1, מב' 2, בש' 1, במ' 1 - במ' 10, וכן במ' 12 - במ' 18, וכן חומרי חקירה המסומנים א' 1, בתעודת החיסיון- נטען, כי הטעמים העומדים מאחורי החיסיון וגם לכותרות, יימסרו בדיון שיתקיים במעמד צד אחד בלבד. אשר לבקשה השלישית, נטען, כי מדובר במסמכים שנוגעים לשיטות פעולה ואמצעים.

6. בדיונים שהתקיימו במעמד ב"כ המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד מיום 28.09.2014, וכן בדיון במעמד ב"כ המבקש בלבד מיום 20.11.2014. המשיבה הציגה לעיוני את האסמכתאות הרלוונטיות וכן עמדה על הטעמים והנימוקים שלשיטתם מצדיקים את דחיית העתירה במלואה. גם בדיון הנוסף מיום 20.11.2014, שקיומו נדרש על רקע הבהרות שביקש בית המשפט מנציגי המודיעין, בשים לב לטעמים שעמד עליהם ב"כ המבקש המלמדים לשיטתו, כי למקור הייתה זיקה מהותית למעשים נשוא כתב האישום.

7. לאחר שעיינתי בבקשה על נימוקיה, וכן הקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים, הן במעמד שני הצדדים והן במעמד כל צד בנפרד, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן קיבלתי הבהרות והסברים מנציגי המודיעין הרלוונטיים על רקע הטעמים שעמד עליהם ב"כ המבקש, וזיקתם לבקשה, וכן בשים לב להיכרות הטובה של חומר הראיות של מותב זה במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות.

על פי ההלכה הנוהגת בדיני החיסיון, תיבחן העתירה להסרת החיסיון מעל חומר החקירה על פי השאלה האם קיים פוטנציאל ראייתי בחומר החסוי להגנת העותר. כל אימת שיש בחומר החסוי כדי לסייע להגנת העותר, מן הדין יש להסיר את החיסיון, תהא הפגיעה אשר תהא.

על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, לא שוכנעתי שיש בחשיפת זהות מוסרי הידיעות המודיעיניות שחלקן תוכנן נמסר בפרפרזות לעיון ההגנה, כדי להועיל להגנת העותר. עוד שוכנעתי, שגילויים של פרטים אלו, יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, והם עלולים לסכן שלומם של בני אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

אשר לבקשות שעניינן מתן צו לקבלת נתוני תקשורת (10-1 בתעודת החיסיון), מעיון בתוכן עולה, כי עניינם הינו שיטות ואמצעים וחלקם לא קשורים כלל למבקש.

8. מכל האמור לעיל- דין הבקשה להידחות.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.